

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

stede; således er de mere detaljerede regler for beregning af en bødes størrelse udeladt, og bestemmelserne om adgangen til at fradømme en person retten til at drive næring er ligeledes bortfaldet. Iøvrigt er strafferammen ændret, så at højeste straf, der kan idømmes, er fængsel i 1 år mod hidtil fængselsstraf i indtil 2 år.

I forslaget § 17 er der optaget en bestemmelse, som muliggør, at de prisordninger, der er udfærdiget i medfør af den gældende prislov, kan opretholdes indtil videre, idet det formentlig må erkendes, at det må tilkomme prismyndighederne ud fra en bedømmelse efter den nugældende prislovs principper at tage stilling til, om den bestående prisordning kan holdes i kraft, så at gennemførelse af den nye lov ikke i sig selv har til følge, at en ordning, som man iøvrigt har fundet hensigtsmæssig, øjeblikkelig bortfalder, men det må naturligvis være en forudsætning, at sådanne ældre prisbestemmelser bliver lempet eller ophævet, såsnart forholdene tillader det.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Marinus Larsen: Det foreliggende lovforslag bærer jo i høj grad præg af at være en afviklingslov. Alene dette, at lovens titel er ændret fra „Lov om priser m. v.“ til nu at hedde: „Lov om prisaftaler m. v.“ tyder på, at en række af de bestemmelser, som findes i den nugældende lov, er udeladt.

Spørgsmålet er så, om tiden er inde til at slække på disse bestemmelser, og heri er mit parti og jeg ikke enige med den højtærede handelsminister. Den prisudvikling, som hidtil har fundet sted, mener vi ikke peger i den retning. Man har påstået, at når blot forsyningsmulighederne var tilstede, ville konkurrencen slå igennem og en naturlig prisdannelse finde sted, men det forekommer mig, at dette ikke indtil nu er blevet resultatet, idet det stadigt stigende antal af prisaftaler modvirker en naturlig prisdannelse. Jeg mener ikke dermed, at alle aftaler er af det onde; der kan være tilfælde, som handelsministeren også nævnte i sin forelæggelsestale, hvor disse aftaler kan have deres berettigelse, men man kan på den anden side heller ikke påvise, at disse aftaler fremmer forbrugernes interesser. Den voldsomme prisstigning, vi har været

vidne til i de senere år, mener jeg bestyrker min opfattelse.

Jeg ved meget vel, at en del af den prisstigning, som har fundet sted, skyldes forhold på verdensmarkedet, som vi ingen indflydelse har på, men jeg mener, at regeringens løfte om prisfald på hjemmemarkedet, for produktion og omsætning, i høj grad har skuffet befolkningen. Jeg skal blot nævne enkelte eksempler. Fra juli 1951 til juli 1952 steg fødevarergruppen for pristalsfamilien med 257 kr. Det skyldes i alt fald ikke forholdene ude i verden. Men også avancerne har været stigende. Fra juli 1949 til juli 1951 steg udenlandske råstoffer, færdigvarer m. v. 39 pct., den udbetalte arbejds løn 14,8 pct., medens de selvstændige indkomster steg 25 pct. Meget tyder altså på, at avancerne ikke er faldet, selv om priserne på visse varer — det gælder særlig tekstilvarer — har været nedadgående. Jeg mener, der således er grund til at være på vagt overfor denne prisudvikling, hvis inflationen ikke skal tage et altfor stort omfang.

Jeg forstår på bemærkningerne til lovforslaget, at de kommunale prisudvalg helt skal forsvinde, således som den højtærede handelsminister også var inde på det nu. Men jeg vil gerne stille det spørgsmål til den højtærede minister, om dette betyder, at de af priskontrolrådet hidtil udsendte priskontrolører også skal inddrages, og hvem der i så fald skal føre tilsyn med priserne. Skal det overlades til politiet, eller hvem skal føre det tilsyn, som priskontroløjerne hidtil har ført? Jeg tror, det vil være uheldigt, dersom det skulle overlades til politiet, da politiet jo ikke har den fornødne sagkundskab.

Som det fremgår af folketingsudvalgets betænkning, er mit parti imod den foreslåede forringelse af den bestående lovgivning på prisområdet, og vi har derfor i det andet høje ting stillet en række ændringsforslag, af hvilke jeg skal tillade mig at omtale de vigtigste.

Til lovens titel har vi stillet ændringsforslag om, at den hidtidige betegnelse for loven bibeholdes, idet ordet „priser“ er foreslået indsat foran ordet: „pris aftaler“.

Endvidere har mit parti foreslået § 2, stk. 4, affattet således:

„Det påhviler priskontrolrådet efter nærmere bestemmelse af handelsministeren at underrette offentligheden om rådets